

не ти се слѣдваше да дохождашъ за това.

— Катаринке! ти пакъ ми докачашъ! казалъ повторомъ Налитаевъ, но съ такъвъ тонъ, щото направилъ да истрѣпне Катерина Павлова.

— Макаръ Катерина Павлова, да не вървала ни една даже дума изъ всичката тази история съ Дария Иванова, но тя неможеше да се откаже отъ удоволствието, макаръ единъ пътъ да посърди отъ душа Налитаева, а като си постигнала цѣль-та подала му ржка.

— Ако това е дѣйствително право, че не сиси изяснилъ любовъ-та предъ Дария Иванова, то сж съгласи, че сжмъ имала основателна причина да мисля това. Тя бѣше у насъ тази сутренъ и ми разказваше съ негудование, като че си ѝ нанесклъ страшна обида.

— Съ какво сжмъ можалъ да ѝ обида.

— Това ми не каза, но по нѣкои ѝ загатвания азъ усѣтихъ.

— Но какво именно тя Ви е загатнала? Катерина Павлова разказала на годеникътъ си за станалата между нея и Дария Иванова сцѣна.

— Ето каква е работата.

И Налитаевъ, като се засмѣлъ отъ душа, отъ своя страна разсказалъ на Катерина Павлова за своята срѣща съ старата мома.

— Но какво тя накара да ѝ говоришъ такива истинни въ очитѣ? попитала Катарина Павлова, която се смѣяла и тържествувала, за побѣдата на своята мнима съперница.

— Тя ма пита, слѣдователно бѣхъ длѣженъ